

Vážený pane,
zde jsou odpovědi na Vaše doplňující otázky:

Svatopluk Vít napsal(a):

Vážený pane děkane,

moc si vážím vaší odpovědi, která shrnula vše, co jsem chtěl o tomto případu vědět. Dovolte mi prosím reagovat na některé části vaší odpovědi.

V první řadě se nechystám nějakým způsobem domáhat svých autorských práv, protože dle mne nevznikla nějaká újma či škoda, kterou bych na sobě pozoroval. O aktivitách MU na poli plagiátorství vím a také vím, že je MU v tomto směru na špici. Je tedy logické, že danou práci nelze ve srovnávacím systému najít, protože inkriminované články jsou umístěny na internetu.

Je to trochu škoda - pachatelka unikne trestu - třeba ji potrestá další život.

Věc, která mne zarazila je však to, zda je běžné, že bakalářské práce obsahují takový poměr citací (pokud vezmeme do úvahy jen text vlastní práce, dostáváme se hodně přes 60% textu v citacích). Sám píšete, že studentka uvedla komisi v omyl. Ano uvedla ji v omyl tím, že práce byla opsána, na což nemohla komise reagovat a to chápu. Nikdo nemůže vědět vše, zde došlo k jasnému nepoctivému jednání a ani sebelepší komise by na to nepřišla. Ale to není podstata mé připomínky směrem k lidem v komisi. Méně si mi však chce věřit tomu, že se nikdo nepozastavil (a mám na mysli oponenta či snad vedoucího práce) nad faktem, že se v textu nacházejí citace táhnoucí se přes několik stran. To je v těchto pracích běžné?

Běžné to ve všech oborech není. Máme ale na fakultě všechny možné obory (sám jsem fyzik, ne výtvarník), zvyklosti mohou být trochu různé - třeba v literatuře může být funkčně citován velký kus textu. Zde nevidím zásadní problém práce. Bakalářská práce je, na rozdíl od diplomové obvykle prací kompilační.

A pokud ne, proč na to nikdo z komise ani vedoucí práce nepoukázali tím, že by příslušnou práci k obhajobě nepřipustili? Znovu opakuji, že po přečtení posudku oponenta jsem nabyl dojmu, že práci prostě nečetl (posudek oponenta je veřejně přístupný, posudek vedoucího práce nikoliv. Pokud je zde tj. u vedoucího práce nějaká připomínka, omlouvám se).

U obhajoby jsem osobně nebyl. Věřím, že byla náročná a objektivní. Právě obhajoba je tím správným sítem. Pokud jsou jakékoliv pochybnosti o kvalitě práce (včetně míry citací), právě náročná obhajoba musí vše vyjasnit. Např. může zjistit, že práci napsal někdo jiný, což protiplagiátorský program neodhalí. Zkvalitnění obhajob je naše silná a možná hlavní zbraň proti nepoctivým studentům.

Problém se jeví tak, že není pouze na straně studentky (ano, ona je hlavním důvodem toho, proč si dnes spolu píšeme a kroky vyvozené z jejího jednání jsou správné a ty jediné možné, které můžete jako instituce provést).

Snažíme se, aby na naší straně byl problém minimální, nejlépe žádný.

Já bych chtěl také poukázat na to, že pokud fungují nějaké kontrolní mechanismy ze strany lidí (v tuto chvíli mám na mysli vedoucího práce a oponenta), tak nefungují správně.

V akademickém prostředí nelze všude aplikovat kontrolní mechanismy - a je to dobře. Akademická svoboda myšlení a bádání je zaručena i zákonem. Máme řadu odborníků, které už nemá kdo po odborné stránce kontrolovat - protože jiný odborník prostě není. Základním kontrolním mechanismem při těchto závěrečných pracích je: vedoucí práce - ten monitoruje práci studenta při jejím vytváření, dále oponent a celá komise při obhajobě práce. Tento systém funguje u nás i ve světě mnoho let úspěšně. Nic jiného nebylo na světě vynalezeno. Výjimky z optimálního fungování tohoto systému (o jedné diskutujeme) však nelze absolutně vyloučit. Uvedl jsem již, že máme obdobných případů plagiátorství v jednotkách z mnoha tisíců. A Váš případ dokládá, že ani tito jedinci úplně neuniknou.

Jakým způsobem bylo šetřeno případné selhání na straně vyučujících? Dle mne to jsou jistě lidé s dlouholetou praxí a podobných prací četli mnoho. Navíc mají v "popisu" práce vést studenty k tomu, jak práce vytvářet apod. a hlavně v souladu s danými pravidly.

Případ byl šetřen velmi podrobně. Žádné selhání na straně vyučujících nebylo zjištěno. Postupovali v souladu se Studijním a zkušebním řádem a dalšími směrnicemi MU a PdF.

A zde, pokud se shodneme, celý proces selhal.

Zde se neshodneme. Proces neselhal.

Otázka zní - proč? Je to selhání jedinců nebo systému?

Systém neselhal - přesto jsme jej i díky Vaší informaci opět doladili. Přijali jsme opatření jak na úrovni katedry, tak i fakulty. Tím hlavním je vysoký důraz na průběh obhajoby práce.

Proč se ve vaší odpovědi toto téma neobjevilo, když sám uvádíte, že rozsah citací je nepřiměřený?

Nebyl důvod. Opakuji, že rozsah citací není tím hlavním problémem - tím je opsání textu, na který jsme, bohužel, nepřišli - až díky Vám.

Shrnu-li to - já vidím selhání na dvou stranách. První strana je samotná studentka a z tohoto pohledu se jedná o uzavřenou záležitost. Jak ale okomentovat jednání vyučujících? Vždyť jsou to oni, kdo ve finále rozhodují o tom, zda práci přijmou či nikoliv. Nebavíme se o plagiátu, který nemuseli odhalit a ani neodhalili. Víme proč tomu tak bylo a zde je jejich nevina jasná. Pojd'me se však bavit o tom, proč mohla práce tohoto druhu dojít až k obhajobě, když zaběhnutá pravidla porušuje (soudě i z vašeho prohlášení)? Byl v tom nějaký záměr? Nebo jen přehlédnutí? Nepřímo to podporuje můj závěr, že práci oponent nečetl. Rád bych se tedy ještě dozvěděl, jak vnímáte tuto záležitost.

Pokud by mělo jít o záměr - nechápu, jaký záměr by to mohl být. Oponent má povinnost a profesní čest práci číst. Samozřejmě, vždy můžeme uvažovat o pečlivosti jeho práce a míře kvalifikovanosti v dané problematice.

Na závěr si dovolím ještě jednu poznámku: problematika kvality jakékoliv práce studentů a učitelů je pro mne jako manažera zcela zásadním kritériem. Veškeré mé snahy vedou k jejímu zkvalitňování. Současná situace v našem vysokém školství (vysoká míra populace přijímaná na VŠ, nízké mzdy učitelů, znevažování vzdělání aj.) však často stojí proti mé snaze. Garantuji Vám, že i přes tento nepříznivý společenský trend naše fakulta pod mým vedením není a nebude tolerantní k podvodné a lajdácké práci kohokoliv, třebaže se s jejími projevy, bohužel, občas setkávám - viz náš plagiátorský případ.

Ještě jednou Vám děkuji za Váš čas, který jste naší bývalé studentce i našim pracovníkům věnoval. Tento čas nebyl marný, přispěl určitě ke zkvalitnění naší práce.

J. Trna